

ข้อมูลพื้นฐานของสถานศึกษา

ข้อมูลพื้นฐาน

๑. ความเป็นมา

๑.๑ ข้อมูลพื้นฐาน ประวัติ ที่ตั้ง ขนาด

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานศึกษา

ชื่อสถานศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกลาง

ที่ตั้ง ๒๑๕ หมู่ ๕ ต.เทพกระษัตรี อ.กลาง จ.ภูเก็ต ๘๓๑๑๐

โทรศัพท์ ๐ ๗๖ – ๖๒๑๔๒๘

โทรสาร ๐ ๗๖ – ๖๒๑๔๒๘

เว็บไซต์ [http:// www.tlc.ac.th](http://www.tlc.ac.th)

ประวัติของสถานศึกษา

เดิม สถานที่ตั้งวิทยาลัยฯตั้งอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติสวนป่าบางขนุนตามกฎหมายฉบับที่ ๒๑๗(พ.ศ. ๒๕๐๗) ingsแปลง สภาพพื้นที่เป็นเนินเขา ความลาดชันประมาณ ๕-๒๐ องศา สูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ ๖๐ เมตร ติดอยู่ในเขตชั้นคุณภาพลุ่มน้ำภาคใต้ ชั้นที่ ๓ ไม่เป็นต้นน้ำลำธาร สภาพส่วนใหญ่เป็นสวนยางพารา และที่เหลือส่วนน้อยมีสภาพเป็นป่าไม้ที่ถูกบุกรุกขึ้นมาใหม่ จึงเป็นพื้นที่เสื่อมโทรมตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๓๒

วิทยาลัยเทคนิคกลาง ประกาศจัดตั้งสถานศึกษา สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๐ บนเนื้อที่ ๑๔๒ ไร่ ๑ งาน ๑๗ ตารางวา ในพื้นที่สวนป่าบางขนุน เลขที่ ๒๑๕ หมู่ที่ ๕ ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต รหัสไปรษณีย์ ๘๓๑๑๐ บนทางหลวงหมายเลข ๔๐๒๖ ระหว่างถนนเทพกระษัตรี กับสนามบินนานาชาติ จังหวัดภูเก็ตในนามวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ตแห่งที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๔๐ กระทรวงศึกษาธิการประกาศจัดตั้ง “ วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต แห่งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๑ เดือนมีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๐ ”

ปีการศึกษา ๒๕๔๑ ใช้ที่ทำการชั่วคราว ที่วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต อำเภอเมือง เปิดสาขาวิชาช่างยนต์และช่างก่อสร้างเป็นปีแรก

ปีการศึกษา ๒๕๔๒ ย้ายที่ทำการชั่วคราวที่วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต อำเภอเมือง มายังที่ทำการในปัจจุบัน และเปิดสาขาช่างยนต์และช่างก่อสร้างเป็นปีแรก

ปีการศึกษา ๒๕๔๓ กระทรวงศึกษาธิการประกาศเปลี่ยนชื่อจากวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต แห่งที่ ๒ มาเป็น “วิทยาลัยเทคนิคกลาง” ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๓

๑.๒ สภาพชุมชน แผนผัง (สภาพเศรษฐกิจ สังคม ประเพณี วัฒนธรรม ความร่วมมือของชุมชนที่มีต่อสถานศึกษา)

ที่ตั้งและอาณาเขต

ภูเก็ตอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ๘๖๒ กิโลเมตร มีเนื้อที่ที่เป็นพื้นดินประมาณ ๕๔๓ ตารางกิโลเมตร ความยาวของเกาะยาวจากเหนือไปใต้ มีความยาว ๔๘ กิโลเมตร และมีส่วนกว้างจากตะวันออกไปตะวันตก ๒๑ กิโลเมตร ประกอบด้วยเกาะบริวาร ๓๙ เกาะ ถ้ารวมเกาะบริวารแล้ว จังหวัดภูเก็ตจะมีพื้นที่มากกว่าประเทศสิงคโปร์ แต่ถ้ารวมเฉพาะตัวเกาะภูเก็ตแล้ว มีพื้นที่เล็กกว่า ตัวเกาะภูเก็ตมีพื้นที่เป็นที่สูงๆต่ำๆ มีภูเขาที่ไม่สูงมากนัก ภูเขาส่วนใหญ่มีต้นไม้เบญจพรรณ พื้นที่ชายหาดติดริมทะเล เป็นพื้นที่ที่มีความสวยงามไปทั่วเกาะภูเก็ต หาดที่มีชื่อเสียงของเกาะภูเก็ต คือ หาดกะตะ หาดป่าตอง หาดกะรน หาดกมลา หาดสุรินทร์ หาดบางเทา หาดในยาง เป็นต้น นอกจากนั้นยังมีอ่าวที่มีชื่อเสียงอยู่มาก เช่น อ่าวโพธิ์ อ่าวสะพาน อ่าวฉลอง อ่าวมะขาม อ่าวพันทิพย์ เป็นต้น ส่วนแหลม ที่มีชื่อของจังหวัดภูเก็ต ได้แก่ แหลมพรหมเทพ แหลมกา แหลมสิงห์ แหลมโทร จึงกล่าวได้ว่า ภูเก็ตอุดมไปด้วยธรรมชาติที่สวยงามถึงแม้จะมีผู้เคยกล่าวว่าหา ภูเก็ตหมดแร่ดีบุกแล้วภูเก็ตจะไม่มีวันที่เจริญก้าวหน้าเหมือนกับมีเหมืองแร่ดีบุกได้ คำกล่าวเช่นนั้นไม่สามารถหยุดยั้งความเจริญของภูเก็ตได้ในเมื่อภูเก็ตอุดมไปด้วยธรรมชาติที่สวยงาม

ทิศเหนือ จรดจังหวัดพังงา ตรงช่องปากพระมีความกว้าง ๔๙๐ เมตร มีสะพานสารสินเชื่อมระหว่าง ๒ จังหวัด ที่ทำฉัตรชัยของจังหวัดภูเก็ต และทำนูนของจังหวัดพังงา สะพานยาว ๖๖๐ เมตร แต่ตัวสะพานจริงยาว ๓๖๐ เมตรนับว่าเป็นสะพานที่ข้ามทะเลแห่งแรกของประเทศไทย

ทิศใต้ จรดทะเลอันดามัน

ทิศตะวันออก จรดทะเลเขตจังหวัดกระบี่

ทิศตะวันตก จรดทะเลอันดามันและอ่าวภูเก็ต

ลักษณะภูมิประเทศ

ภูเก็ต มีรูปร่างเป็นเกาะเรียวยาวจากเหนือไปใต้ มีเกาะบริวารน้อยใหญ่ล้อมรอบพื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๗๐ เป็นที่ราบสูงหรือภูเขา มีเทือกเขาทอดยาวในแนวเหนือใต้ ยอดเขาที่สูงที่สุดคือ ยอดเขาไม้เท้าสิบสอง สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ๕๒๙ เมตร เป็นแนวกำบังลมและฝน ทำให้ภูเก็ตปลอดภัยจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และพื้นที่ประมาณร้อยละ ๓๐ เป็นที่ราบแถบเชิงเขาและชายฝั่งทะเลอยู่บริเวณตอนกลางและตะวันออกของเกาะ โดยพื้นที่ชายฝั่งตะวันออกมีสภาพเป็นหาดโคลนและป่าชายเลน ส่วนชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกเป็นภูเขา และหาดทรายที่สวยงาม และบริเวณที่เป็นที่ราบตัดจากภูเขาลงมามีสภาพพื้นที่เป็นที่ดอน ลักษณะลูกคลื่นลอนลาด และต่อจากบริเวณนี้จะเป็นพื้นที่ที่มีการตั้งถิ่นฐานของชุมชนที่สำคัญ คือ เทศบาลนครภูเก็ต ชุมชนฉลอง ชุมชนราไวย์ และชุมชนเกาะแก้ว เป็นต้น

ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดภูเก็ต มีลักษณะภูมิอากาศแบบเขตร้อนชื้น อยู่ใต้เขตอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ มีอากาศร้อนชื้นตลอดปี มี ๒ ฤดู ประกอบด้วย ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนเมษายน ถึงเดือนพฤศจิกายน ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนธันวาคม ถึง เดือนมีนาคม จังหวัดภูเก็ต มีอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดทั้งปี ๒๘.๔๙ องศาเซลเซียส มีฝนตก ๑๘๘ วัน ปริมาณ น้ำฝนในปี ๒๕๔๙ วัดได้ ๒,๒๐๗.๗ มิลลิเมตร ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยตลอดทั้งปี ๗๖.๐๕%

การปกครอง

จังหวัดภูเก็ต แบ่งการบริหารราชการส่วนภูมิภาค ออกเป็น ๓ อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมืองภูเก็ต อำเภอกะทู้ อำเภอถลาง มีตำบล ๑๗ ตำบล และ ๑๐๓ หมู่บ้าน การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาล ๙ แห่ง คือ เทศบาลนครภูเก็ต เทศบาลเมืองป่าตอง เทศบาลตำบลกะรน เทศบาลตำบลกะทู้ เทศบาลตำบลเทพกระษัตรี เทศบาลตำบลเชิงทะเล เทศบาลตำบลรัชฎา เทศบาลตำบลราไวย์ เทศบาลตำบลวิชิต และองค์การบริหารส่วนตำบลอีก ๙ แห่ง ประชากรและความหนาแน่นของประชากร ประชากรของจังหวัดภูเก็ตส่วนใหญ่เป็นคนไทย นอกนั้นมีชาวมลายู แขก ชิกซ์ ปาหา นกлингกรูซ่า ชาวเล และชาวต่างชาติอื่นๆ ภาษาที่ใช้ในภูเก็ตมี ๒ ภาษา คือ ภาษาไทย ซึ่งใช้ในราชการเป็นภาษากลาง และภาษาท้องถิ่น ซึ่งเป็นภาษาปักษ์ใต้ที่มีเอกลักษณ์ เป็นของตนเอง อาชีพของพลเมืองในด้านการเกษตรส่วนใหญ่ทำสวนยางพารา สวนมะพร้าวสวนผลไม้ ประชากรจังหวัดภูเก็ต ณ มกราคม ๒๕๕๑ มีจำนวน ๓๑๕,๖๗๑ คน เป็นชาย ๑๕๐,๕๕๒ คน หญิง ๑๖๕,๑๑๙ คนจำนวนบ้าน๑๔๖,๒๕๘ครัวเรือน

ทรัพยากรธรรมชาติ

ป่าไม้ จังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ๑๐๗,๕๗๘ ไร่ แบ่งเป็นพื้นที่ป่าบก จำนวน ๘๘,๒๓๕ ไร่ ป่าชายเลน ๑๙,๓๔๓ ไร่ แร่ธาตุ ภูเก็ตเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีแหล่งแร่ดีบุกมากในภาคใต้ มีทั้งแหล่งแร่บนพื้นดินที่กระจายอยู่ทั่วไปในทุกอำเภอ และแหล่งแร่ในทะเล ผลิตได้ประมาณ ๑๘,๓๙๘ เมตริกตัน แหล่งน้ำ จังหวัดภูเก็ต มีแหล่งน้ำบนดินและแหล่งน้ำใต้ดิน ไม่มีแม่น้ำสายหลัก มีเฉพาะลำคลองและ ธารน้ำสายสั้นๆ จำนวน ๑๑๘ สาย ดิน ลักษณะดินของเกาะภูเก็ต เกิดจากสะสมตัวของก้อนกรวดและศิลาแลง ดินดังกล่าวปกคลุมไป ตามชายฝั่งทะเล และพื้นที่เชิงเขาเป็นดินลูกรังปนทรายและร้อนมาก จึงขาดประสิทธิภาพใน การอุ้มน้ำ มีการพังทลายตัวได้ง่าย เหมาะในการเพาะปลูกยางพารา สับปะรดพันธุ์พื้นเมืองภูเก็ต และมะพร้าว

วิทยาลัยเทคนิคกลางตั้งอยู่ในสภาพชุมชนลักษณะการประกอบอาชีพของชุมชนและความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชนดังนี้

สภาพชุมชนโดยรอบวิทยาลัยเทคนิคกลาง ตั้งอยู่ในชุมชนที่เป็น สภาพชุมชน ซึ่งตั้งอยู่ใกล้สถานที่สำคัญ ได้แก่ วัด มัสยิด โรงเรียน ชายทะเล(หาดในยาง) สถานีตำรวจ ไปรษณีย์ สถานือนามัย สนามบิน นานาชาติภูเก็ต ธนาคาร ตลาดสด ร้านเสริมสวย ร้านค้าปลีก ฯลฯ

ลักษณะการประกอบอาชีพของชุมชน

อาชีพของชุมชนโดยรอบวิทยาลัยเทคนิคกลาง ได้แก่ อาชีพประมง อาชีพค้าขาย อาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ อาชีพอิสระ ธุรกิจด้านการท่องเที่ยว และอาชีพรับจ้างทั่วไป

แหล่งการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอก

วิทยาลัยฯ มีแหล่งการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอก ดังนี้

- แหล่งการเรียนรู้ภายในสถานศึกษา วิทยาลัยฯมีแหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษาได้แก่ ห้องสมุด ห้องเรียนรู้ด้วยตนเอง ห้องทฤษฎี ห้องปฏิบัติในทุกสาขาวิชา ห้องปฏิบัติการวิชาชีพทุกวิชาชีพ ห้องโสมเธียร์เตอร์
- แหล่งการเรียนรู้ภายนอกสถานศึกษา วิทยาลัยฯ มีแหล่งเรียนรู้ภายนอกสถานศึกษา ได้แก่ ห้องสมุดประชาชนอำเภอถลาง วัดพระผุด อ.ถลาง วัดพระนางสร้าง อ.ถลาง อนุสาวรีย์ท้าวเทพกระษัตรี –ท้าวศรีสุนทร อุทยานแห่งชาติสิรินาถ ตลอดจนสถานที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติ ตลอดทั้งแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม หลากหลาย รวมถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น

สถานประกอบการที่ให้ความร่วมมือกับสถานศึกษา

- สถานประกอบการที่ร่วมจัดการศึกษาระบบทวิภาคีกับวิทยาลัยฯ มี ๑๘ แห่ง ประกอบด้วย บริษัท โรงแรม สำนักงาน และห้างหุ้นส่วนจำกัด
- สถานประกอบการที่ร่วมจัดการศึกษาระบบปกติ โดยวิทยาลัยฯส่งนักศึกษาไปฝึกงาน มี ๔๒ แห่ง ประกอบด้วย องค์กร ภาคราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานเอกชนต่างๆมากมาย

๑.๓ ปรัชญาของสถานศึกษา

วิทยาลัยเทคนิคกลาง มุ่งเน้นให้การศึกษา ในวิชาชีพด้วยหลักแห่งการเรียนรู้ และหลักแห่งความจริง บริการการศึกษา อย่างเสมอภาค ซึ่งเป็นเครื่องมือ นำพาให้ผู้จบการศึกษาจากวิทยาลัยฯ นำความรู้จากสาขาวิชาที่ตนได้ศึกษาไปประกอบอาชีพ ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข สามารถเกื้อหนุนการพัฒนาประเทศชาติได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในทุกๆ ด้าน สามารถนำพาตนเองและประเทศชาติไปสู่ เป็นสากลโดยกำหนดปรัชญาของวิทยาลัยฯ ไว้ดังนี้

วินัยนำหน้า

พัฒนาฝีมือ

ฝึกปรือความรู้

ควบคู่คุณธรรม

วินัยนำหน้า

การที่บุคคลจะศึกษาปฏิบัติสิ่งใดๆ หรือประกอบอาชีพให้ประสบความสำเร็จ เจริญรุ่งเรืองได้จะต้องตั้งตนอยู่ในกฎ ระเบียบแผน และข้อบังคับ คือการมีวินัย วิทยาลัยฯ พิจารณาเห็นว่า วินัยเป็นสิ่งจำเป็นมากในการสร้างคน จึงเห็นสมควรต้องฝึกให้นักศึกษาของวิทยาลัยเป็นผู้มีวินัย ก่อนที่จะให้การอบรมสั่งสอนวิชาความรู้อื่น ต่อไป

พัฒนาฝีมือ

เมื่อนักเรียน นักศึกษาได้มีโอกาสเข้ามารับการศึกษาจากวิทยาลัยฯ เขาจะต้องได้รับการพัฒนาฝีมือจนเกิดความชำนาญ สามารถนำไปใช้ประโยชน์และประกอบอาชีพได้

ฝึกปรือความรู้

วิทยาลัยฯ จะถ่ายทอดวิชาความรู้ด้านวิชาการให้เกิดผลอย่างสมดุล และกลมกลืนทั้ง ๔ ด้าน คือ

๑. ด้านสติปัญญา นักศึกษาจะต้องเป็นผู้มีปัญญา คือ รู้จักเหตุและผล รู้จักแยกแยะผิดชอบชั่วดี คุณ และโทษรู้จักแก้ไขปัญหาได้อย่างฉลาด รู้คุณค่าของภูมิปัญญา และวัฒนธรรมของสังคมไทย
๒. ด้านจิตใจ นักศึกษาจะต้องรู้จักฝึกจิตใจของตนให้มีความเจริญงอกงาม ทางคุณธรรม มีความรู้สึกรู้สีกนึกคิดในทางที่ดีมีเหตุผล
๔. ด้านร่างกาย นักศึกษาจะต้องมีร่างกายที่เจริญเติบโตเหมาะสมกับวัย รู้จักดูแลรักษาสุขภาพอนามัยของร่างกายทั้งของตนเองและครอบครัว และสามารถพัฒนาสมรรถภาพของร่างกายให้เหมาะสมกับร่างกายและอาชีพ
๕. ด้านสังคม นักศึกษาจะต้องมีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงานและการอยู่ร่วมกันในครอบครัว องค์กร และสังคม รู้จักเกื้อกูลผลประโยชน์แก่กันและกัน ไม่เห็นแก่ตัว สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

ควบคู่คุณธรรม

นักศึกษาที่จบการศึกษาจากวิทยาลัยฯ จะต้องได้ชื่อว่า เป็นผู้มีความดีงาม มีศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวทางจิตใจ รู้จักพอ มีสมาธิ และความอดทนหนักแน่นอันเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่การงาน และการดำรงชีวิต

๒. สภาพปัจจุบัน

๒.๑ จำนวนนักเรียน ครู บุคลากร อาคาร สถานที่

จำนวนนักเรียนแยกตามสาขางานที่เปิดสอน ในปีการศึกษา ๒๕๕๕

ประเภท/สาขาวิชา	ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๕							รวมทั้งสิ้น
	ปวช.				ปวส.			
	ปี ๑	ปี ๒	ปี ๓	รวม	ปี ๑	ปี ๒	รวม	
ประเภทวิชาอุตสาหกรรม								
สาขาวิชาเครื่องกล								
-สาขางานยานยนต์	๑๘	๑๒	๗	๓๗	-	-	-	
-สาขางานยานยนต์ (ทวิภาคี)	๑๖	๗	๐	๒๓	-	-	-	
รวม	๓๔	๑๙	๗	๖๐				
ประเภทวิชาอุตสาหกรรม								
สาขาวิชาไฟฟ้ากำลังและอิเล็กทรอนิกส์								
-สาขางานไฟฟ้ากำลัง	๑๒	๘	๕	๒๕	-	-	-	
-สาขางานติดตั้งและซ่อมบำรุง(ทวิภาคี)	-	-	-	-	-	-	-	
รวม	๑๒	๘	๕	๒๕	-	-	-	
ประเภทวิชาอุตสาหกรรม								
สาขาวิชาการก่อสร้าง								
-สาขางานก่อสร้าง	๑๐	๐	๕	๑๕	-	-	-	
รวม	๑๐	๐	๕	๑๕	-	-	-	
ประเภทวิชาพาณิชยกรรม								
สาขาวิชาพาณิชยกรรม								
-สาขางานบัญชี	๐	๕	๒	๗	-	-	-	
-สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	๑๑	๒	๗	๒๐	-	-	-	
รวม	๑๑	๗	๙	๒๗	-	-	-	
ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว								
สาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว								
-สาขางานการโรงแรม(กลุ่ม ๑)	๒๗	๑๔	๑๙	๖๐	-	-	-	
-สาขางานการโรงแรม(กลุ่ม ๒)	๐	๑๗	๐	๑๗	-	-	-	
-สาขางานการโรงแรม (ทวิภาคี)	๑๕	๐	๑๓	๒๘	-	-	-	
ประเภท/สาขาวิชา	ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๕							รวมทั้งสิ้น
	ปวช.				ปวส.			
	ปี ๑	ปี ๒	ปี ๓	รวม	ปี ๑	ปี ๒	รวม	
-สาขางานการท่องเที่ยว (ทวิภาคี)	๘	๐	๐	๘	-	-	-	
รวม	๕๐	๓๑	๓๒	๑๑๓	-	-	-	
รวมนักเรียน นักศึกษาทั้งสิ้น	๑๑๗	๖๕	๕๘	๒๔๐	-	-	-	

จำนวนผู้บริหารและครูจำแนกตามสถานภาพ เพศ วุฒิการศึกษา ตำแหน่ง

ผู้บริหาร/แผนกวิชา	จำนวน (คน)	สถานภาพ			เพศ		วุฒิการศึกษา				ตำแหน่ง ผู้บริหาร/ครู			
		ข้าราชการ	พนักงานฯ	อัตราจ้าง	ชาย	หญิง	ป. เอก	ป. โท	ป. ตรี	ต่ำกว่า	ครูผู้ช่วย	ครู คศ.1	ชำนาญการ	ชำนาญการพิเศษ
ผู้บริหารและรองฯ	๓	๓	-	-	๒	-	-	๓	-	-	-	๑	๑	๑
แผนกวิชาสามัญสัมพันธ์	๓	๑	๒	-	-	๓	-	-	๓	-	-	-	-	-
แผนกวิชาช่างยนต์	๔	๑	๒	๑	๔	-	-	-	๔	-	๑	-	-	-
แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง	๓	๒	๑	-	๓	-	-	๑	๒	-	๑	-	๑	-
แผนกวิชาช่างก่อสร้าง/ สถาปัตยกรรม	๓	๒	-	๑	๓	-	-	-	๓	-	๑	-	๑	-
แผนกวิชาเทคนิคพื้นฐาน	๑	-	๑	-	๑	-	-	-	๑	-	-	-	-	-
แผนกวิชาการบัญชี	๒	-	๒	-	-	๒	-	-	๒	-	-	-	-	-
แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	๒	-	๒	-	-	๒	-	-	๒	-	-	-	-	-
แผนกวิชาการจัดการทั่วไป	๒	-	๑	๑	-	๒	-	-	๒	-	-	-	-	-
แผนกวิชาการโรงแรม	๔	๒	-	๑	๒	๒	-	-	๔	-	๒	๑	-	-
รวมทั้งหมด	๒๗	๑๒	๑๑	๔	๑๕	๑๑	-	๔	๒๓	-	๕	๒	๓	๑

จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอนจำแนกตามงาน สถานภาพ เพศ วุฒิการศึกษา

งานตามโครงสร้างบริหารสถานศึกษา	จำนวน (คน)	สถานภาพ			เพศ		วุฒิการศึกษา				
		ข้าราชการ ก.พ.	ลูกจ้างประจำ	ลูกจ้างชั่วคราว	ชาย	หญิง	ม.ต้นหรือต่ำกว่า	ม.ปลาย/ปวช.	ปวส./อนุปริญญา	ปริญญาตรี	สูงกว่า ป.ตรี
<u>ฝ่ายบริหารทรัพยากร</u>											
๑. งานบริหารงานทั่วไป	๑			๑		๑				๑	
๒. งานการเงิน	๒			๒		๒				๒	
๓. งานการบัญชี	๑			๑		๑		๑			
๔. งานพัสดุ	๒			๒		๒		๑		๑	
๕. งานอาคารและสถานที่	๒			๒	๑	๑	๒				
๖. งานทะเบียน	๑			๑		๑			๑		
<u>ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ</u>											
๑. งานวางแผนและความร่วมมือ	๑			๑		๑		๑			
<u>ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา</u>											
๑. งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา	๑			๑		๑			๑		
<u>ฝ่ายวิชาการ</u>											
รวมทั้งหมด	๑๑			๑๑	๑	๙	๒	๓	๒	๔	